

“मीठे बच्चे- कछुवाले जस्तै सबै कुरा समेटेर मौनमा बस, स्वदर्शन चक्र घुमाऊ। बाबा जो सर्व सम्बन्धको सेक्रीन हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गन्यौ भने तिमी विकर्म विनाश हुन्छ।”

प्रश्न:- ईश्वरीय कुलका बच्चाहरुप्रति बाबाको श्रीमत के छ?

उत्तर:- तिमी अब ईश्वरको बच्चा बन्यौ, उहाँको सामुन्ने बसेका छौ त्यसैले प्यारले उहाँलाई याद गर। उहाँको श्रीमतमा चल। जति उहाँलाई याद गर्छौ, त्यति नशा रहन्छ। तर जब माया रावणले देख्छ- मेरो ग्राहक छिनिदै छ, उसले पनि युद्ध गर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरु! कमजोर नबन। म तिमीलाई शक्ति दिन बसेको छु।

गीत:- धिरज धर मनुवा.....

ओम् शान्ति। यो कसले भन्छ बच्चाहरुलाई हे बच्चाहरु? किनकि मनुवा भनिन्छ आत्मालाई। आत्मामा नै मन-बुद्धि छ। यो पनि नाम राखिएको छ। नाम त धेरै चीजका धेरै राखेका हुन्छन्- जस्तै परमपिता परमात्मा, बाबा, कसैले फेरि फादर भन्छन्। बाबा हो सबैभन्दा सरल। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी कसका सन्तान हो, उहाँको याद आउँछ? अब तिमी बच्चाहरु बसेका छौ, सामुन्ने को हुनुहुन्छ? आत्माहरुले भन्छन्- बाबा बस्नु भएको छ। कति सरल कुरा छ। बच्चाहरुलाई थाहा छ- हामी आत्माहरुका परमपिता परम आत्मा पिता हुनुहुन्छ। मनुष्यले त साना, ठूला सबैलाई बाबा भन्छन्। यहाँ फेरि यो आत्माले आफ्ना बाबालाई बाबा भन्छ। ओ गड फादर भन्छन्। अब शरीरका फादरलाई त गड फादर भन्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ- हामी उहाँ बाबाको सामुन्ने बसेका छौं, यो आत्माको कुरा हो। शिवबाबा सम्झाउनुहुन्छ म को हुँ! म परम आत्मा हुँ। म तिमी सबै आत्माको परमधाममा रहने पिता हुँ, त्यसैले मलाई परम आत्मा भन्दछन्। सँगै जोड्दा हुन्छ परमात्मा। कति सहज छ। यहाँ को बस्नु भएको छ? शिवबाबा, उहाँ नभएको भए यी ब्रह्मा पनि हुँदैनथे। तिमी बच्चाहरुको दिलमा सधैं उहाँको याद रहन्छ। हुन त उहाँ पनि आत्मा हुनुहुन्छ, कुनै फरक छैन। जसरी आत्मा तारा हो, त्यस ताराको साक्षात्कार हुन्छ। त्यस्तै बाबाको पनि ताराको रूपमा साक्षात्कार हुन्छ। बाँकी यो कुरा जुन भन्छन्, धेरै तेजोमय हुनुहुन्छ, सहन गर्न सकिदैन। यो मनको भावना हो। बाँकी बाबाले यथार्थ रूपमा सम्झाउनुहुन्छ- जसरी तिमी आत्मा हो त्यस्तै म पनि आत्मा हुँ। म पनि यस तनमा यस आत्मसँगै भृकुटीमा बस्नु पर्छ। त्यसैले उहाँ बसेर सम्झाउनुहुन्छ- तिमी आत्माहरुमा ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ। त्यो पनि हरेकमा आ-आफ्नो पार्ट छ। भन्दछन् आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल.... अब परम आत्मा अक्षर स्पष्ट छ। उहाँलाई परमात्मा भन्नाले अलमलमा परेका छन्। हुनुहुन्छ त आत्मा तर सधैं परमधाममा रहने परम आत्मा हुनुहुन्छ। ब्रह्मालाई परम आत्मा भनिदैन। यी सबै हुन् जीव आत्माहरु। यिनमा कोही पाप आत्मा, कोही पुण्य आत्मा छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई पाप वा पुण्य आत्मा भनिदैन। मलाई परमात्मा नै भनिन्छ। मेरो पनि पार्ट छ। एक पटक आएर पतित दुनियाँलाई पावन बनाउँछु। याद पनि गर्छन् पतित-पावन आउनुहोस् भनेर। तर कसैले कहाँ सम्झन्छन् र- हामी पतित रावण सम्प्रदायका हौं। भन्छन् रामराज्य चाहियो। रावणलाई जलाउँछन् तर यो जान्दैनन् हामी पनि रावण सम्प्रदायका हौं। अवश्य पतित छन्, त्यसैले त बोलाउँछन्। कृष्णलाई त बोलाउँदैनन्। उनलाई

त परम आत्मा भन्दैनन्। हामी सबैका बाबा जो परमधामबाट आउनु भएको छ, उहाँलाई नै परम आत्मा भनिन्छ। ईश्वर वा भगवान् भन्नाले अलमलिन्छ। बाबा यस जीव आत्माद्वारा सम्झाउनुहुन्छ। तिमीलाई भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अशरीरी भव। तिमी मेरो बच्चा थियौ, जब तिमीलाई पठाएको थिएँ। स्वर्गमा शरीर धारण गरेर आयौ, चक्कर लगाउँदा-लगाउँदा अब तिमीले ८४ को चक्र पूरा गर्नुपर्छ। यस समय सबै रावणका सन्तान हुन्। रावणले नै पतित बनाएको हो। अब तिमी बनेका छौ ईश्वरीय सन्तान। अहिले बाबा आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ— मेरो पार्ट छ आसुरी सम्प्रदायलाई दैवी सम्प्रदाय बनाउने। म पनि ड्रामा अनुसार आफ्नो समयमा आउँछु— कल्पको संगमयुगमा। कलियुग हो पतित पुरानो तमोप्रधान दुनियाँ, त्यतिबेला म आउँछु सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी कुलको राज्य स्थापना गर्न। अहिले छैन तब त स्थापना गर्छु। फेरि जब सूर्यवंशी चन्द्रवंशी हुन्छन् तब वैश्य, शूद्र वंशी हुँदैनन्। अहिले तिमी ईश्वरीय सन्तान बनेका छौ, दैवी सन्तान बन्नको लागि। त्यसैले बाबाको साथमा योग हुनु पर्छ, जसबाट विकर्म विनाश होस्। सदा स्वस्थ, सदा सम्पन्न बन्नको लागि स्वदर्शन चक्र घुमाउनु पर्छ। बाबालाई याद गर्नु पर्छ, यसमा नै मेहनत छ। यो चार्ट राख— कति समय बाबालाई याद गर्छु? जति समय यादमा रहन्छौ, त्यति अतीन्द्रिय सुखको भासना आउँछ। तब भनिन्छ अतीन्द्रिय सुख सोध्नु छ भने गोपीबल्लभका गोप-गोपीहरू सँग सोध। बल्लभ भनिन्छ बाबालाई। पिताको रूप पनि बच्चाको जस्तो नै हुन्छ। त्यस्तै आत्माहरूको पिता पनि आत्मा नै हुनुहुन्छ तर परमधाममा रहनेवाला हुनुहुन्छ। यदि त्यो बीज तल चक्रमा आयो भने वृक्ष माथि जान्छ। जसरी त्यो वृक्ष हुन्छ, त्यसको बीज तल वृक्ष माथि हुन्छ। तर यहाँ उल्टो वृक्ष छ, जसको बीजरूप परम आत्मा परमधाममा निवास गर्नुहुन्छ। आत्माहरू पनि पार्ट खेलन माथिबाट तल आउँछन्। शाखा-प्रशाखा निस्कदै जान्छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई रावणले कालो बनाइदिएको छ। अब तिमी गोरो बन्नु पर्छ। कृष्ण र नारायण दुवैलाई काला बनाइदिएका छन्। लक्ष्मीलाई गोरो बनाउँछन्, किन? काम चितामा त दुवै बसेका हुन्। कृष्णलाई भन्छन् उनलाई तक्षक सर्पले डस्यो, नारायणलाई फेरि केले डस्यो? केही पनि बुझेका छैनन्। चित्र आदि पनि सबै रावणको मतमा बनाएका छन्। अब बाबा आउनु भएको छ श्रीमत दिएर रावणबाट मुक्त गर्नको लागि। म सबैको सद्गतिदाता हुँ, श्री श्री १०८ जगद् गुरुको पदवी पनि उहाँको हो, जगतको सद्गति गर्नुहुन्छ। ग्रन्थमा उहाँको महिमा धेरै लेखिएको छ। सद्गुरु सच्चा पादशाह, सत्यखण्ड स्थापना गर्नेवाला। बाबालाई यो सबै कण्ठ थियो। तर अर्थ थाहा थिएन। आफूलाई धेरै धार्मिक मनवाला सम्झन्थे। तर थिए रावण कुलका। अब तिमी ईश्वरका कुलका बनेका छौ, त्यसैले कति प्यारले उहाँलाई याद गर्नु पर्छ। बाबा हजुर कति मीठो हुनुहुन्छ। हामीलाई स्वर्गमा लिएर जानुहुन्छ, हेभनली गड फादरलाई जति याद गर्छौ त्यति नशा चढ्छ। अहिले कसको सामुने बसेका छौ? बाबा भन्नुहुन्छ— हे प्यारा बच्चाहरू! म तिमी परमपिताले, तिमी आत्माहरू सँग कुरा गरिरहेको छु। अब मेरो श्रीमतमा किन चल्दैनौ? तर कामरूपी भूतले गिराइदिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— कमजोर किन बन्छौ? श्रीमत मिलिरहेको छ फेरि आसुरी मतमा किन चल्छौ? यो युद्ध त गर्नु नै छ। मायाले सम्झन्छ— मेरो ग्राहकलाई छिन्छन् त्यसैले लडाईं गर्छ। तिमीलाई बाबाले शक्ति दिइरहनु भएको छ। यति पाठ पढाइरहनु भएको छ, सबै वेद शास्त्रको सार सम्झाउनुहुन्छ। सूक्ष्मवतनमा त सुनाउनुहुन्छ। देखाउँछन् विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निस्के। सूक्ष्मवतनमा नाभि कहाँबाट

आयो? के-के बसेर लेखेका छन्। अहिले तिमीलाई जुन ज्ञान मिलिरहेको छ यो परम्परा चल्दैन, यहाँ नै समाप्त हुन्छ। पछि जुन शास्त्र आदि बनाउँछन् त्यो परम्परा देखि चल्छ, यो ज्ञान त प्रायः लोप हुन जान्छ।

अब बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो मतमा चल, देही-अभिमानी बन, यसमा दौड लगाऊ। मेरो गलाको हार बन। यो बुद्धिको दौड हो। संन्यासीहरूले भन्न सक्दैनन्— अशरीरी भव, म एकलाई याद गर। परमात्माले सबैलाई भन्नुहुन्छ किनकि सबै उहाँका सन्तान हुन्, सबैलाई फर्काएर लिएर जानको लागि आउनु भएको छ। तर सम्मुख त बच्चाहरूले सुन्छन्, सारा दुनियाँले सुन्दैनन्। शिवरात्रि मनाउँछन्, शिवको मन्दिर पनि छ। अवश्य आउनु भएको छ। शिवको चित्र यति ठूलो छैन। उहाँ त तारा हुनुहुन्छ। यदि यसो भनेमा भन्छन्— के मन्दिरमा चित्र गलत छन्? त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! म पनि आत्मा हुँ, तिमी केवल जन्म-मरणमा आउँछौ, म आउँदिनँ, तब त तिमीलाई मुक्त गर्न सक्छु। म पतित-पावन हुँ त्यसैले अवश्य पतित दुनियाँमा आउनु पर्छ नि। यदि पतित-पावन भनिएन भने सम्झन्छन् नयाँ दुनियाँ बनाउनुहुन्छ। प्रलय हुन्छ फेरि नयाँ दुनियाँ रचना गर्नुहुन्छ। तर उहाँलाई पतित-पावन भनिन्छ, यसबाट सिद्ध हुन्छ— यो सृष्टि त अनादि हो, यसको प्रलय हुँदैन। केवल पतित हुन्छ, त्यसलाई पावन बनाउँछु त्यसैले म नन्दिगणमा वा भाग्यशाली रथमा आउँछु— तिमीलाई नरबाट नारायण बनाउन। सबैले चाहन्छन् पनि हामी सूर्यवंशी बनौं। कथा पनि छ— एक भक्तले भने म लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्छु! नारद भक्त थिए नि। उनलाई भनियो— आफ्नो अनुहार त हेर, पहिले बाँदरबाट मन्दिर लायक त बन अनि लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्छौ। अहिले तिमी मन्दिर लायक बनिरहेका छौ। यो सारा कुरा यतिखेरको नै हो। यो सबै तिमीलाई कसले बताउँदै छ? शिवबाबाले ब्रह्मा दादाको भृकुटीको बीचमा बसेर तिमीलाई सम्झाइरहनु भएको छ। जसरी यिनको आत्मा भृकुटीमा बसेको छ, त्यस्तै अवश्य उनी सँगै बस्नु भएको होला। उहाँ ज्ञानका सागर बाबाले तिमीलाई सारा रहस्य आदि मध्य अन्त्यको रहस्य सम्झाइरहनु भएको छ, यसबाट तिमीलाई स्वदर्शन चक्र घुमाउन सहज हुन्छ। स्वदर्शन चक्र घुमाउनाले तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ, नत्र सजाय खान्छौ। विजय मालामा पनि आउँदैनौ। कछुवा समान जब फुर्सदमा हुन्छौ, मौनमा बसेर चक्रलाई घुमाऊ। अब तिमी फर्केर घर जानु छ। यो अन्तिम जन्म पवित्र बस। यसलाई भनिन्छ लोकलाज। पतित बन्ने मर्यादा तोड, अरू कसैलाई याद नगर। आफू मरेपछि दुनियाँ मर्न्यो। अशरीरी बनेर मेरो बन्थौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। सबै मर्नु त छ नै फेरि को कसको लागि रुन्छ! हिरोशिमामा सबै मरे, रुनेवाला कोही पनि बचेनन्। त्यसैले अब रुने दुनियाँबाट फर्केर जानु छ। यस फोहोरी दुनियाँमा त हरेकका अंग-अंगमा कीरा परेका छन्, उसलाई किन याद गर्ने। स्वर्गमा यस्तो शरीर कहाँ हुन्छन् र। वहाँ त अंग-अंगमा सुगन्ध हुन्छ। बाबा कसरी फोहोरी दुर्गन्धितलाई सुगन्धित फूल बनाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँ आउनु पनि यस्तो पुरानो लंग बूटमा पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— ठीक छ घरमा बस तर श्रीमत्तमा चल। विकारमा नजाऊ। तिम्रो सामुन्ने शिवबाबा बस्नु भएको छ, उहाँलाई नभुल। अच्छा!

गीतः— धरती को आकाश पुकारे..... धरतीमा रहनेहरूलाई आकाशमा रहने बाबाले पुकार्नुहुन्छ। अब मेरो पासमा आउनु छ त्यसैले नष्टोमोहा बन। मैले तिमीलाई स्वर्गको अथाह सुख दिन्छु। बाबा हुनुहुन्छ सबै

सुखका सेक्रीन। मामा, काका यी सबै तिमीलाई दुःख दिनेवाला हुन्। तिमी हो सारा आसुरी दुनियाँ नर्कको संन्यास। संन्यासीहरूको हो केवल घरको संन्यास। तिमीले यस फोहोरी दुनियाँ नर्कलाई भुल्नु पर्छ।

यतिखेर मनुष्यहरूलाई अलिकति पनि धन मिल्यो भने सम्झन्छन् हामी त स्वर्गमा छौं। तर यस दुनियाँमा कोही जतिसुकै धनवान होस्, कंगाल बनोस्, एरोप्लेन आदि खस्यो भने सबै खतम, फेरि रुन कराउन थाल्छन्। वहाँ त दुर्घटनाको कुरा हुँदैन। कोही पनि रुँदैनन्, कराउँदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— ठीक छ तिमी स्वर्गमा छौ भने खुशीमा बस। म आएको छु गरिबहरूको लागि, जो नर्कमा छन्। दान पनि गरिबलाई दिइन्छ। के धनवानले धनवानलाई दान गर्छन् र? म त सबैभन्दा धनवान हुँ, मैले गरिबलाई दान दिन्छु। यस समयका धनवान त आफ्नो धनको, फेसनको नशामा चूर छन्।

बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ— यो हो इन्द्रप्रस्थ, यहाँ हाँसले मोती लिन्छन्। बाँकी जो बकुल्ला छन् उनले त पत्थर नै लिन्छन् त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यहाँ हाँस (गुणग्राही) नै बन्नुपर्छ, बकुल्ला (अवगुण देखेवाला) होइन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको श्रीमतमा चलेर, देही-अभिमानि बनेर बाबाको गलाको हार बन्नु छ। बाबाको यादमा रहेर अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गर्नु छ।
- २) यस दुनियाँबाट पूरा नष्टोमोहा बन्नु छ। कसैको पनि फोहोरी शरीरलाई याद गर्नु हुँदैन।

वरदानः— ईश्वरीय संस्कारलाई कार्यमा लगाएर सफल गर्ने सफलता मूर्त भव

जुन बच्चाहरूले आफ्नो ईश्वरीय संस्कारलाई कार्यमा लगाउँछन्, उनको व्यर्थ संकल्प स्वतः समाप्त हुन्छ। सफल गर्नु अर्थात् बचाउनु वा बढाउनु। यस्तो होइन पुराना संस्कार नै प्रयोग गर्दै गर, ईश्वरीय संस्कारलाई बुद्धिको लकरमा राखिदेऊ। जसरी कैयौंको बानी हुन्छ राम्रा चीज वा पैसा बैंक अथवा दराजमा राख्ने, पुराना वस्तु सँग प्यार हुन्छ, त्यही प्रयोग गरिरहन्छन्। यहाँ यस्तो नगर, यहाँ त मनसा, वाणी, शक्तिशाली वृत्तिद्वारा आफ्नो सबै कुरा सफल गन्यौ भने सफलतामूर्त बन्छौ।

स्लोगनः— “बाबा” र “म” यो छत्रछायाँ साथ छ भने कुनै पनि विघ्न टिक्न सक्दैन।